

אתננה!

עלון דו שבועי בנושא **ארץ ישראל** מבית תנועת אר"י ושאג

המג"ב לא הצליח לפנות את
המתיושבים. במקום עשה מעשה
וונדליזם ופיזר בואש ברחבי
הגבעה. בשטח עמוד **4**

עמוד 1 דרישת ציון
עמוד 3 הרב מאיר גולדמיינץ
עמוד 4 בשטח

צילום | מערכת אתננה

בשביל להמשיך בהפצתו
החשובה של העלון והגדלתו,
נשמח לתרומה, חד-פעמית
או קבועה, "ציון במשפט
תפדה ושיבה בצדקה!"
(לתרומות 053-2252166 (מלאכי)

חולצות חדשות

לפרטים

2

"כלומר, למרות ההסכם, מה שהביא
בפועל את האישור לבניית 300 היח"ד
הוא המאבק שהתנהל לשם כך. במצב
בו אנו חיים, ללא מאבק מפעל
ההתיישבות לא יצליח להתקדם
ולהתפתח". מאמר מערכת **5**

בזכות הזריזות | יהונתן לוי

לפני שנים רבות היה מלך, ולמלך שני בנים. הבנים גדלו בארמון המלכות, מלאים בשפע של עונג, לימודי חכמה, ובעיקר עדנה וכבוד מלכות.

אולם, ברבות השנים לא הלכו שני הבנים בדרך הרצויה לפני המלך, הם עשו פעולות רעות רבות, התקוטטו ביניהם וכפרו במלכותו של אביהם על הממלכה. אך מעל הכל – שני הבנים מאסו במה שניתן להם מאת המלך ושאפו להדמות לחיי האיכרים, הם אספו תבן וכלים מזהמים שונים, וטינפו את הארמון. חשב המלך: "אם שאיפתם לחיי הכפר – זאת יינתן להם", וסילקם מהארמון כדי שילמדו איך באמת נראים החיים בלעדי, ויחזרו בהם ממחשבותיהם ומעשייהם.

הבכור שבבנים חש את הירידה והשפלות שלוותה לגירוש מן הארמון, התחרט על מעשיו, חזר לשערי הארמון וזעק לאביו שישבו פנימה, תוך שהוא מפרט את מעלותיו הרבות של הארמון, אותן הפסיד. ראה המלך כי למד בנו לקח, שמח בכך אף יותר מהבן עצמו, והכניסו בכבוד גדול. גידלו ורוממו.

לעומתו, הבן השני נהנה מן "השדרוג" המהיר לחיי האיכריות מלאי העניין, והחל להשתקע בהם. במהרה חדל להציק לו אובדן הכבוד והעדנה, שקע עוד ועוד בחיים הגסים, וראה בהם את צורת החיים הרגילה והמקורית.

עם חלוף הזמן, החל סיפורו של בן המלך שהפך לאיכר להתפרסם ברחבי הממלכה, והמלך הבין את הנזק העצום שגורם הדבר למלכותו בארץ. מה עשה המלך? שלח בריונים שיכו וימררו את חיי בנו שבחוץ, תוך שהם מזכירים לו שאין הוא שייך למקום שהוא נמצא בו, ומוטב לו שירחק מהם ומאדמותיהם. בלית-ברירה שב בן המלך לארמון, והוכנס לאולם המלכות ביחס מבזה ומשפיל. אביו, ישוב על כסאו המתנשא מעליו, אמר לו: "לא היית ראוי לחזור לכאן, אך מה אעשה ואתה בני, וישיבתך בחוץ פוגעת בי פגיעה אנושה, ע"כ תחזור למקומך ומעמךך שלא כפי הראוי לך, בוש והכלם בבחירותיך!"

שני הבנים הם שני התרחישים האפשריים לבואה של גאולה-ישראל, "זכו – אחישנה, לא זכו – בעתה". הבן הראשון הוא האפשרות שתהיה אם עמ"י יחזרו בתשובה וירצו לחזור למה שהיו לפני הגלות, ואז יזכו לגאולה "היום אם-בקלו תשמעו" – גאולה מהירה וטובה. הבן השני הוא מה שיקרה אם עמ"י לא יחזרו בתשובה, וזהו מה שמתואר ביחזקאל: "לכן אמר לבית-ישראל... לא למענכם אני עשה בית ישראל כי אם-לשם-קדשי אשר חללתם בגוים אשר-באתם שם; וקדשתי את-שמי הגדול המחלל בגוים אשר חללתם בתוכם... ולקחתי אתכם מן-הגוים וקבצתי אתכם מכל הארצות... לא למענכם אני-עשה... יודע לכם..." – גאולה שתבוא כי שם-ה' מחולל כשעמ"י בגלות, והיא תראה בהתאם, זאת גאולה "אילת השחר", האיטית והקשה.

עד כאן אין חולק. כמו"כ, אין חולק (מלבד אלו העוצמים עיניהם בכח מלראות בגאולה) שכל הצרות שעבר עמ"י במאה השנים האחרונות, בארץ ובחו"ל, הם חלק מהאפשרות השנייה של הגאולה, שהחלה כבר. כעת יש לבחון, כיצד על הבן השני להתנהג, לאחר שרואה איך התגלגלו הדברים.

המשך בעמוד 2

רוצה לבוא שבת לגבעות?

עוז ציון: יהונתן-0549311683

קומי אורי: יהודע-0586062010

גאולת ציון: עמישב-0526737562

מגיני ארץ: אלישע-0587310312

מעוז אסתר: דוד צבי-0587752559

חרישת ציון

בזכות הזריזות | המשך מעמוד 1

כעת יש לבחון, כיצד על הבן השני להתנהג, לאחר שרואה איך התגלגלו הדברים. האפשרות הראשונה היא שיתלה על דלת חדרו שבארמון שלט גדול עם המילים שאמר לו אביו בעת שובו לארמון, ויתפאר במצבו. אך ההיגיון הפשוט קובע שאין אלו דברים שראויים להרמה על נס, אלא דברי חרפה שיש לתקן ולשנות, עד שישתכחו ולא יוזכרו עוד, לאחר שישוב הבן בתשובה ויהיה ראוי לשובו לארמון. שכן "לא למענכם אני-עשה... יודע לכם בושו והכלמו מדרכיכם בית ישראל". אמנם, ראוי לו לבן להודות לאביו על כך שלא התכחש להיותו בנו, אך מצבו איננו עניין להנפה על נס.

"שאלנו את פי רבנו, מדוע צריכה האתחלתא להיות דוקא קימעא קימעא... ויסבר לנו רבנו, כי כל ענין האתחלתא דגאולה הרי הוא בלא זכו. היינו לא בזכות צדקתנו" (קול התור). זאת היא גאולת קימעא-קימעא וזאת היא גאולת אילת השחר. אם גאולה איטית זו היא מה שיהיה - נקבלה, אך אין להפכה לאידאל ודגל, אלא לכלימה, למקור להתעוררות תשובה. ובעיקר - יש לשאוף לשינוי, להפוך את הגאולה למחירה, לנקייה מסבל ויגון. עבודה רבה לפנינו...

קללתו של נח ועונש הגלות | הרב מאיר גולדמינץ

בפרשת השבוע שקראנו החודש, פרשת נח, בסוף הפרשה, אנו לומדים שחם ונענן ראו את ערוות אביהם, ובעקבות כך נח קיללם:

וַיֹּאמֶר אֲרֹר כְּנָעַן עֶבֶד עֲבָדִים יִהְיֶה לְאַחֵיו

הקללה הזו של נח, לוותה את צאצאי כנען למשך דורות רבים.

מאז שחר ההיסטוריה האנושית, צאצאי חם היו עבדים. דורות רבים נהגו לחטוף כושים-שחורים מצאצאי כנען, למכור אותם לעבדים. התופעה הזו היתה קיימת במשך אלפי שנים, ואף במאות שנים האחרונות, אחרי גילוי אמריקה והקמת התיישבות "לבנה" על אדמתה- התיישבות שנוקה להקמתה להרבה ידיים עובדות, סוחרים גזלו נערים מאפריקה, ומכרו אותם לעבדים באמריקה.

לפני כמה וחמישים שנה התופעה הלכה ופחתה, עד שהיום בחלקים נרחבים של העולם היא כלל לא קיימת. מלחמת האזרחים האמריקאית היתה סביב נושא זה, והקריאות לביטול העבדות נצחו לבסוף. כאמור, באירופה ואמריקה כבר אין עבדות היום, ורק בכמה ממדינות אפריקה, במקומות מושבם של בני חם, העבדות עדיין קיימת.

גם ההפליה הגזענית נגד השחורים, שעוד המשיכה כמאה שנים אחרי ביטול העבדות, גם היא הולכת ופסה מן העולם. מאבקו של מרטין לותר קינג נשא פירות, וכיום אפילו מדינת האפרטהייד האחרונה – דרום אפריקה – כבר איננה גזענית.

כשהתחיל תהליך שחרור העבדים, היו מגדולי ישראל שבכו בדמעות שלישי:

איך יתכן, שקללתו של נח כבר הגיע זמנה להסתיים, ואילו העונש שהוטל עלינו – עם ישראל – גזירת הגלות שנגזרה עלינו, עדיין קיימת? מדוע אנו עדיין נפוצים באומות, טרם שבנו לארצנו, ועדיין השכינה רחוקה מאיתנו?

ואמנם מאז זכינו לראות באתחלתא דגאולה. תהליך שיבת ציון התחיל ואף התקדם באופן משמעותי ביותר, אך בין האומות ה"מתוקנות" העבדות כבר כלל לא קיימת, ואנו טרם הגענו אל הגאולה השלמה!

אך צריך לדעת,

שביטול העבדות נוצר משני דברים יחד:

האחד, שרשב"ע החליט שהגיע הזמן לסיים את קללתו של נח.

השני, שבני אדם פעלו למען הדבר, הסבירו ברבים את עמדתם, ועשו כל מה שניתן כדי לסיים את תקופת העבדות בעולם.

כך גם רשב"ע דורש מאיתנו.

← המשך בעמוד 5 ←

גאולת ציון

מספר דקות לפני שבת בראשית פשטו כוחות על גבעת גאולת ציון (שליד אחיה), שברו מבנה וניסו לעצור את מי שהיה במקום. אחד מאנשי הכח אף אמר בעזות-מצח לתושבים: "אני לא מתבייש בעבודה שלי".

נזכיר כי מזה זמן רב גרה משפחה במקום, וקוראת לכל אחד ואחד לבוא ולקחת חלק ביישוב הגבעה.

נווה ארז

כוחות צבא ומשטרה פינו את משפחת ליפן מנווה ארז (שליד מכמש). נזכיר שזוהי הפעם השנייה שמשפחת ליפן פונתה מביתה. לאחר הפינוי הראשון משפחת ליפן גרו באוהל מול ביתו של שר הביטחון אביגדור ליברמן כמחאה על פינוי ביתם.

מגיני ארץ

לאחר מספר ניסיונות פינוי שהסתיימו מבלי שהמשטרה הצליחה להרוס חצי מהמבנה בגבעה, הבנוי מבטון ואבן מקומית, החליטה המשטרה (בערב יום הכיפורים) להתיז חומר סירחון, "בואש", במבנה. זוהי ירידת רמה מצד המשטרה ושימוש באמצעים שפלים כדי להצר את הפעילות בגבעה, בלי קשר לכללי "האכיפה החוקית". במשך כל ימי בין-הזמנים נעשו ניסיונות רבים למנוע את עצם הנוכחות היהודית בגבעה, כולל העמדת כח קבוע במקום כדי שימנע זאת, וכן נתינה מכוונת לערבים מהכפר הקרוב לעלות להרוס ולגנוב. למרות כל אלה, אנשי המקום המשיכו שוב ושוב לעלות להיאחז ולקדם את המקום (כולל כמובן בניית סוכה), ובסוף בין-הזמנים אף נרשמה בו נוכחות גדולה מאד.

נזכיר כי במהלך אחד הפינויים ננשך מפקד כח הפינוי, קצין מג"ב "בן-מיעוטים", ע"י כלב מהמקום, לאחר שהקצין התנפל על אחד מתושבי הגבעה בשביל לקחת לו את הפלאפון, בו צילם. אותו תושב נעצר בחשד ששיסה את הכלב בקצין, ושוחרר לאחר שביהמ"ש נזף במשטרה על המעצר. במהלך אותו הפינוי קרס גג המבנה לאחר ששוטרים עלו להוריד ממנו שני נערים.

לאחר חמש שנים אושרה הבנייה למגורשי מגרון.

לאחר חמש וחצי שנים אושרה בניית 300 יח"ד שהובטחו בבית-אל.

הבטחות אמרנו!

לעומת זאת על הישוב עמיחי התחילו לעבוד פחות משנה לאחר פינוי עמונה. מה ההבדל?

בגבעת האולפנה ובמגרון בנו על ההבטחות ולא נאבקו כלל. לעומתם, עמונה נאבקו וממשיכים להיאבק למען הישוב החדש שלהם.

עמונה קיבלו הבטחה מנתניהו לבנות להם ישוב חדש בגלל הרעש הגדול שעשה הפינוי. רבים חשבו שכתוצאה מההתנגדות לפינוי נתניהו יתכחש למה שכבר נאמר וימנע את הקמת היישוב, אבל מה שקרה הוא ההיפך בדיוק. במקום שהבנייה תישאר על הנייר לחמשת השנים הבאות, אנשי עמונה קיבלו התחלת בנייה תוך פחות משנה.

מה לומדים מכל הסיפור? כל דבר שאנו רוצים לקדם בבנייה ביו"ש – צריך לעשות ולהיאבק בשבילו. מאז ראשיתה של ההתיישבות לא הצליחו לפרוץ דרך או לקדם בצורה מהותית כמעט שום דבר ללא מאבק. ואף בימינו אלה ממש (כ"ז תשרי ה'תשע"ח), אמר ראש מועצת בית אל:

"לפני מספר חודשים החלטנו במועצה יחד עם התושבים לצאת למאבק ממושך סביב התחלות הבנייה במועצה, במשך עשר שנים לא נבנתה כאן אפילו לא יחידת דיור אחת. לשמחתנו, לאחר המאבק שאליו יצאנו נאותה ממשלת ישראל לאשרר את שיווקן של 300 יחידות הדיור במועצה."

כלומר, למרות ההסכם, מה שהביא בפועל את האישור לבניית 300 היח"ד הוא המאבק שהתנהל לשם כך. במצב בו אנו חיים, ללא מאבק מפעל ההתיישבות לא יצליח להתקדם ולהתפתח. חלק מהמאבק היומיומי של פיתוח ההתיישבות, הן במגמה הכללית (ולא רק כתגובה לפינויים) והן בצורת ההתקדמות (של הרחבת השטח, ולא רק בנייה מצומצמת בתוך הקיים), קשור לפעילות החשובה של נערי הגבעות.

נערי הגבעות נאבקים וימשיכו להיאבק למען הקמת עוד ועוד יישובים בכל יהודה ושומרון.

קללתו של נח ועונש הגלות (המשך מעמוד 3) | הרב מאיר גולדמינץ

מצידי של הקב"ה, כבר הגיעה עת ה"תחפץ". פקד ה' את עמו, ונתן לנו את ארץ ישראל – ארץ חמדה טובה ורחבה, ואפילו מקום המקדש ניתן לנו משמיים. כעת לא נותר אלא הרצון והפעילות שלנו. עלינו לפעול למען הגאולה השלמה. לפעול בשטח, להסביר את דרכנו, ובעיקר ליישב את ארץ ישראל, ולעורר את לב ישראל שישוב את ה', וישיב את השכינה למקומה.